

Historia rodziny Tang

- gałąź Czerwonej Dzonki

Rozdział 11 Weng Chun Kuen (永春拳)

W okresie rozproszenia trupy operowej, Fung Siu Ching (馮少青) powrócił w rodzinne strony do miasta Xi Qiao (西樵). Miejscowi darzyli go tam wielkim szacunkiem za znakomite umiejętności walki, których nauczył się od San Gam'a. W Xi Qiao mieszkał wówczas młody mężczyzna o imieniu Luo Yin Nan (羅蔭南), który praktykował walkę na pięści w stylu Choy Gar Kuen (蔡家拳). Był wysoki i silny, chociaż miał zaledwie dwadzieścia lat, ludzie namawiali go, aby uczył się kungfu.

Luo zgodził się i z pomocą młodszego brata Luo Qi Teng'a (羅啟騰) stali się nauczycielami sztuk walki w swojej wiosce. Luo Qi Teng miał zaledwie osiemnaście lat, ale był już doświadczonym mistrzem walki w stylu Choy. Walka na pięści w tym stylu charakteryzowała się „pazurami tygrysa” Fu Jiao (虎爪) i pracą nóg Teoi Faat (腿法). Ponieważ bracia Luo byli młodzi i silni, stali się najlepszymi praktykami sztuk walki w wiosce. Nawet doświadczeni mistrzowie nie śmieli patrzeć na nich z góry.

Pewien młody mężczyzna z klanu Fung Siu Ching'a został ich uczniem i opowiedział braciom Luo o powrocie Fung'a do Xi Qiao. Bracia Luo dowiedzieli się też, że Fung uczył się Weng Chun Kuen od San Gam'a. Luo Yin Nan wątpił jednak w umiejętności Fung'a, ponieważ uważał, że San Gam jest aktorem, a jego sztuki walki, choć atrakcyjne wizualnie, nie są użyteczne. Dlatego chciał się spotkać z Fung'iem z zamiarem sprawdzenia jego umiejętności. Poprosił więc swoich uczniów, aby przedstawili go Fung'owi.

Kiedy Luo spotkał Fung Siu Ching'a, rozmawiali o sztukach walki. Luo miał powierzchowne pojęcie o stylu Weng Chun Kuen, który jego zdaniem charakteryzował się „krótkim mostem i wąską postawą”. Stwierdził, że taka postawa byłaby odpowiednia do pasywnej obrony, ale nieskuteczna w ataku. Osoby ćwiczące takie umiejętności byłyby w niekorzystnej sytuacji w walce. Słyszając uwagi Luo, Fung zrozumiał, że kpi on z jego umiejętności i je zwyczajnie obraża. Postanowił więc dać Luo odpowiednią nauczkię. Uśmiechnął się tylko i powiedział: „Mistrzu Luo, krótki most i wąska postawa mogą być dobre do ataku. Możesz spróbować, jeśli chcesz”.

To była właśnie okazja, na którą czekał Luo, więc odpowiedział bez wahania: „Bracie Siu Ching, bardzo chciałbym to zobaczyć”. Fung odpowiedział: „Pozwól mi odpowiednio się ustawić, ty będziesz mógł rozpocząć atak z pełną siłą. Przyjrzyj się uważnie, jak się bronię. Uważaj jednak, bo mogę zaatakować Cię w każdej chwili”. Następnie przyjął postawę Er Zi Qian Yang Ma (Yee Chi Kim Yeung Ma) i złożył dłonie. Wstrzymał oddech od okolicy łonowej i skierował siłę na dłonie. Skupił swoją energię i uważnie obserwował Luo, mówiąc: „Mistrzu Luo, proszę zaatakować”.

Słyszając to, Luo krzyknął: „Uważaj teraz!” i jednocześnie wspiął się na palce, wykonał „Fei Niao Tou Lin” (飛鳥投林) [ptak wlatujący do lasu] i skoczył w kierunku Fung'a.

Gdy się zbliżył, jego prawa ręka wykonała technikę Jin Bao Lu Zhua (金豹露爪), tj. [lampart pokazujący pazury] i wycelowała w twarz Fung'a. W rzeczywistości była to finta, mająca na celu przyciągnięcie uwagi przeciwnika. Gdy ten zareagował i był gotowy do odparcia ciosu, Luo obracał lewą dłoń i ciął przeciwnika prosto w prawą część klatki piersiowej. Niemniej jednak, Fung był spokojny i gdy prawe pazury Luo dosięgnęły go, po prostu lekko uniósł głowę i uniknął tego ataku.

Kiedy lewa dłoń Luo uderzyła w dół, jej siła była tak wielka, że przypominała szarżującego wołu lub galopującego konia. Jednak Fung tylko nieznacznie poruszył dłońmi i zmienił ich położenie

tak, że lewa dłoń znalazła się z przodu, niżej niż prawa. Ta pozycja znana jest jako Zi Wu Shou (子午手) w Weng Chun Kuen. Choć wygląda prosto, łatwo można ją zmienić z yin (陰) na yang (陽) i odwrotnie. Taka postawa dawała Fung'owi swobodę ruchów dłoni, co pozwalało mu uderzyć, gdy przeciwnik przyjmował postawę obronną; lub przeszkodzić mu w ataku. Nie było potrzeby zmiany ułożenia dłoni podczas walki.

Fung zobaczył, jak Luo obrócił lewą dłoń, która zbliżała się do dolnej części jego klatki piersiowej. Następnie opuścił dłoń i uderzył w nadgarstek i ramię Luo. Technika Shuang Chen Shou (雙沉手) spowodowała wielki szok, a nadgarstek i ramię Luo odczuły ból i zdrętwiały.

Atak Luo pazurami całkowicie się nie powiódł. Luo musiał przyznać, że Fung był zwinny i zręczny w technikach Weng Chun Kuen. Przy zaledwie niewielkim ruchu Fung mógł go uderzyć, jakby bez wysiłku i ledwo mógł zobaczyć, jak Fung porusza swoimi rękami.

Luo był pod wrażeniem Fung Siu Chng'a. Wiedział, że jeśli będą kontynuować walkę, poniesie większą porażkę. Zakończył więc walkę i trzymając dłonie razem w sposób pełen szacunku, powiedział: „Bracie Siu Ching, twoje umiejętności Weng Chun Kuen są naprawdę cudowne. Teraz rozumiem, że popełniłem błąd mówiąc, że krótki most i wąska postawa nie wystarczą do ataku. Moje umiejętności są o wiele gorsze od twoich. Czy mógłbyś przyjąć mnie na swojego ucznia?”